

Kaukázusi szárnyasdió (*Pterocarya fraxinifolia*)

Kaukázusban és Iránban honos, ott vízpartokon, nedves talajú erdőkben él. 15-20(-30) méter magasra növő, sokszor többtörzsű fa, ami gyökérsarjaival agresszív terjedésre képes. 20-45cm nagyságú levelei 11-25 levélkéből álló, páratlanul szárnyasan összetettek. Napos fekvésben díszlik szépen, bár fiatalon tűri az árnyékot is.

Díszértékét nagy fényes levei valamint a hosszan (20-50cm) lelógó termései adják. A termések apró, fél-egy centiméteres diók, amelyeket két félköríves szárny ölel. Ezekről a kis szárnyas termésekről kapta a nevét is.

Gyors növekedésű, korán fakad ezért a késői fagyok kárt tehetnek benne, ez főleg fiatal korában tudja hátráltatni a fejlődését. A kifejlett fa már teljesen télálló a mi viszonyaink mellett. Kifejezetten melegkedvelő, ahogyan az a diófélékre általánosságban is elmondható.

Magyarországon ritka, régi parkokban, gyűjteményes kertekben lehet vele találkozni. Európában az 1800-as évek közepétől ültetik.

Az arborétumban a Körös partján több nagyobb csoportban is jelen van. A legnagyobb törzskerülettel a Nagy Magyarország közepét szimbolizáló emlékművel egy magasságban álló példány büszkélkedhet, amelynek törzse 396 centiméter kerületű. Magassága 18 méter. Nálunk legtöbbször ferde, a víz felé nyúló görbe törzset nevel. Különösen szép látványt nyújtanak csoportjai a víz felől, amikor az emberek a sétahajókról vagy evezés közben láthatják.

Irodalomjegyzék:

Tóth Imre: Lomblevelű díszfák, díszcserjék kézikönyve (Tarkavirág Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.2012)

Owen Johnson: Európa fái (Kossuth Kiadó 2007,2011)

Gencsi László-Vancsura Rudolf: Dendrológia (Mezőgazda Kiadó, 1992)